

4e JAARGANG NR. 12

MAART 1996

HET WEL EN WEE VAN DE FAMILIE WILLEMSTEIN + AANVERWANTE
GENAAMD:

'T FILISTEINTJE

'T FILISTEINTJE

Redactie: Francien Kokkelink/Ineke van der Lee
Layout: Gerda de Visser/Tanja Stam

Hallo allemaal,

Deze krant wordt weer op een ander plekje in Nederland gemaakt.. We reizen het hele land door om jullie van leesplezier te voorzien. Aangezien Gerda nog steeds bezig is met haar studie wordt deze krant door ons (wie zouden dat nou zijn) in elkaar geflanst. Wij wensen Gerda veel succes met haar studie en voor komende haar examen. Wouw, dat zal een enorme loonsverhoging worden!!!.

Zoals jullie gezien hebben is de kop onder "layout" drastisch veranderd. Tanja heeft het werk van haar vader overgenomen waar we haar zeer dankbaar voor zijn. In de afgelopen jaren heeft Jan altijd met zeer veel plezier en inzet de layout verzorgd. Er zaten ontelbaar veel uurtjes van voorbereiding en afwerking in. Wij zullen nooit vergeten dat hij op zijn eigen manier zoveel steentjes heeft bijgedragen.

Dit krantje wordt zeer gevarieerd, mede dankzij jullie. We hebben enorm veel kopij ontvangen waar we jullie natuurlijk heel hartelijk voor willen danken. Ga zo door!!!!!!! Hele uiteenlopende onderwerpen die soms ook heel tegenstrijdig zijn. Een lach, een traan. Soms heb je van die momenten. We hebben ditmaal heel veel verslagen. DEJOURNALIST is weer op pad geweest, deze keer richting Friesland, Willeke en Cora hebben een verslag van de verhuizing, van diezelfde familie uit Friesland hebben we ook nog deel 3 van Curacao. Prins Carnaval had tussen alle festiviteiten ook nog wat ruimte voor ons, Willem P, (Czn) heeft voor de allereerste keer wat ingeleverd. Nou, nou, nou.... Dan gaan we ook nog even griezelen aan de Dordtsestraatweg, vanuit Zundert kwam een heel leuk en mooi verhaal, we blijven evacueren in de Bommelerwaard, jullie zien het, er komt geen einde aan. We hebben enorm veel te melden. De tekening komt deze keer van

Ashwin. (Valt hier iemand iets op?)

We geloven dat we elk onderwerp in deze krant aangehaald hebben, zodat ons niets anders rest dan jullie heel veel leesplezier te wensen en tot de volgende keer!.

Groeten van ....ons.

p.s.,

Hier en daar zal er ongetwijfeld een typefoutje inzitten. U moet maar denken dat door de snottenbellen van een zeer verkouden Ineke haar bril een beetje beslagen was. Bij voorbaat excuses.

DE VERJAARDAG KALENDER

JANUARI

5 Rutger Konijnenburg
12 Willem Willemstein
15 Bep Willemstein
27 Astrid van der Lee
28 Tanja Stam
30 Conny Konijnenburg
31 Willem B. Willemstein
31 Mirjam Willemstein

MAART

12 Jannie Willemstein
16 Natasja Willemstein
17 Truus den Hollander

FEBRUARI

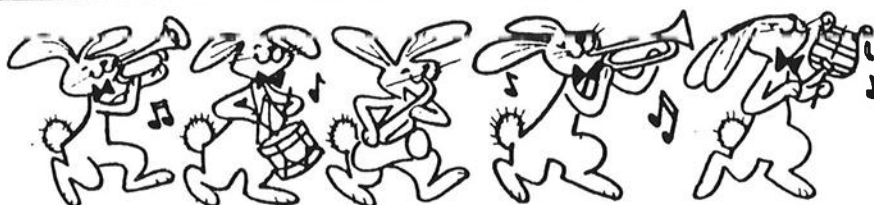
7 Willeke Willemstein
9 Henry van Driel
20 Jan van Summeren
26 Liliane Willemstein

APRIL

7 Michel Willemstein
8 Frank Konijnenburg
9 Mike van Driel
13 Paula Willemstein
14 Gert Willemstein
15 Mark den Hollander
24 Willem P. Willemstein
28 Chris Willemstein

TROUWDATA

15 januari	Simon en Afke den Hollander	8 jaar getrouwd
15 februari	Jaap en Ria Willemstein	28 jaar getrouwd
18 februari	Dick en Gerda de Visser	13 jaar getrouwd
3 maart	Tanja en René Stam	1 jaar getrouwd
5 maart	Dick en Bep Willemstein	32 jaar getrouwd
20 april	Aart en Marijke Willemstein	17 jaar getrouwd
21 april	Ronald en Ineke van der Lee	7 jaar getrouwd

ADRESWIJZIGINGEN

Per heden:

Corrie Elzerman

Zuidplein 275

3083 CR ROTTERDAM

DE JOURNALIST

Deze keer is de journalist richting het noorden gegaan voor een boeiend verhaal van een familie lid.

Ze heeft een interview gedaan met onze eigen land verdediger Simon den Hollander.

De Journalist: **Simon kreeg je lang van te voren te horen dat je naar Joegoslavië moest ?**

Simon : Nee, ongeveer drie weken van te voren. Ik zat aan de middel landse zee en zou daar een half jaar op een boot blijven voor de kust van Joegoslavië i.v.m. de boycot.

De journalist: **Vond je het vervelend ?**

Simon : Nee, ik vond het niet vervelend want normaal gesproken zou dat half jaar in september ingaan en nu kon ik in juli al weg.

De journalist: **Was er veel werk aan het inpakken ?**

Simon : Nee, wij moeten altijd binnen 24 uur weg kunnen, anderen pakken alles in containers en iedereen heeft een gevechts rantsoen dat is goed voor 24 uur eten.

De journalist: **Moest je nog ingeënt worden ?**

Simon : Ja, ik kreeg nog ongeveer vier inentingen deze waren verjaard, maar sommige kregen wel twaalf inentingen. Ze nemen wel altijd bloed af voor je gaat en als je terug komt.

De journalist: **Word je wel eens ziek van die inentingen ?**

Simon : Ik ben er nu niet ziek van geworden, maar soms kan dat wel gebeuren.

De journalist: **Met hoeveel mensen ben je vertrokken ?**

(nu gaat Simon erge moeilijke woorden gebruiken, dit stuk je is absoluut niet geschikt voor onze jonge lezers)

Simon : LET OP. De groepen hebben een naam we noemen de eerste groep PARTY HARBER en de tweede ADVACE PARTY het geheel heet MAIN BODY dat is de grootste ploeg. In totaal waren we deze keer met 180 man inclusief de landmacht.

De journalist: **Zit je daar met een grote groep ?**

Simon : Nee, wij waren maar met 6 man mariniers.

De journalist: **Dan ben je zeker wel erg op elkaar aangewezen ?**

Simon : Ja, heel erg, wij zijn van de zes maanden, nou moet ik niet overdrijven, ongeveer drie weken vrij geweest, dus dat we niet bij elkaar zaten voor de rest zaten we heel de tijd met z'n zessen.

De journalist: **Is er veel spanning onderling ?**

Simon : Nee, het klikte heel goed met deze mensen.

De journalist: Zijn jullie ongeveer even oud ?

Simon : Nee, ik ben de oudste, mijn baas is jonger, de leeftijd varieert van 24 tot 28 jaar.

De journalist denkt : dus jij was een ouwe l..... met je 37 jaar !!

De journalist: Hadden jullie contact met de bevolking ?

Simon : Nee, nou ja wij hadden wel contact met de moslims. Wij hadden natuurlijk alleen maar gevechts rantsoenen en bij de berg Igman ruilde we die rantsoenen voor brood.

De journalist: Waren de mensen vriendelijk ?

Simon : In het begin was iedereen onvriendelijk pas toen wij geschoten hadden op de Serviërs dachten ze waarschijnlijk dat ze ons toch te vriend moesten houden en dat deden ze ook, ze waren hierna echt heel vriendelijk.

De journalist: Had je enig inzicht in het leven van die mensen ?

Simon : Ja, we zagen toch wel dat het leven van die mensen alleen nog maar bestond uit doelloos rondlopen want het leven was daar echt helemaal ontwricht.

De journalist: Gingen kinderen daar nog wel naar school ?

Simon : Ja, dat soort dingen ging wel allemaal gewoon door, er zijn winkels open meest met fruit, de V.N. konvooien brachten die spullen mee, je kon er nog redelijk wat krijgen.

De journalist: Hebben de mensen daar dan wel geld voor ?

Simon : Alleen de lokale bevolking niet, er zijn altijd mensen die toch aan geld en spullen kunnen komen.

De journalist: Simon, heb jij zelf ook moeten schieten ?

Simon : Wij schieten niet, wij waarnemers moeten alles wat we zien direct melden naar eigen eenheden, als er gevuurd wordt moeten wij melden waar de schoten vallen omdat wij er zo dicht bij zitten, en zo leiden wij eigenlijk het vuur.

De journalist: Ben je weleens bang geweest ?

Simon : Nee, niet echt, er waren wel eenheden die bang waren omdat ze niet goed wisten wat er ging gebeuren, maar wij zijn niet bang geweest, omdat je weet wat je kan en wat je mogelijkheden zijn.

De journalist: Keek je erg naar je post uit, en hoelang duurde het trouwens voor je je eerste post kreeg ?

Simon : De eerste post duurde erg lang dat kwam omdat wij daar alleen zaten, het duurde geloof ik wel een week of 5,6 .

Toen kreeg ik gelijk een heleboel, maar dat was heel onregelmatig, soms deed een kaart er 4 dagen over en andere kwamen

helemaal niet aan. De post ging via het vreemdelingen legioen en helemaal via Frankrijk dus dat is een aardige omweg. Sommige kregen pakketjes eten e.d., samen met mijn baas kreeg ik misschien wel de minste post(dus schaam je familie!)

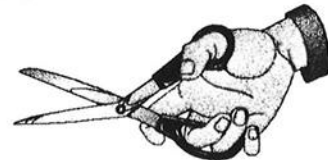
De journalist: **Hoe deden jullie dat met kleding wassen ?**

Simon : Nou zelf, Men neme een stuk zeep, men warme het water met een brander en dan.....soppen maar !Het is natuurlijk niet zo schoon als in een Mielle maar je stinkt niet meer en dat is toch ook wat waard, jezelf wassen gaat eigenlijk het zelfde, men neme een brander, men warme het water, men neemt een stuk zeep en.....soppen maar weer !

De journalist: **Was er stroom aanwezig ?**

Simon : Nee, alleen de laatste zes weken was er een aggregaat in huis, dan heb je dus gewoon licht, scheren deden we allemaal met een mes natuurlijk.

De journalist: **Hoe gaat het daar met je haar knippen ? (deze vraag was te verwachten, de journalist kennende)**

Simon : Nou, je raad het wel, allemaal coupe camping of wel de ton deuse erover net als bij de schapen, nee journalist je hoeft daar echt niet heen te gaan om als kapper je brood te verdienen, dat kunnen wij prima zelf.

De journalist: **Was de bevolking er vies of zo, met allemaal lang haar ? (hierna belooft de journalist niet meer over haar te praten)**

Simon : Nee, dat valt best mee, je kan niet zeggen dat ze er vies uitzien, ja, niet zoals hier natuurlijk.

De journalist: **In hoeverre wisten jullie wat er gebeurde op politiek niveau ?**

Simon : We wisten toch wel snel wat er zoal gebeurde, ik zelf heb altijd de wereld ontvanger bij me, maar in het kamp is een radio die we af kunnen stellen op wereld ontvangst, en vanuit het hoofd kamp brengen ze regelmatig het nieuws bij ons langs en met een pace een soort decoder brengen we nieuws heen en weer naar en van het hoofdkamp dat is een apparaat waar je nieuws

intypt en die verstuur je, die ander decodeer met een code en kan dan de boodschap aflezen.

De journalist: Wat voor vertier was er ?

Simon : Helemaal niets ! Alleen in Sarajevo kon je pizza eten, in de stad was dat alles.

De journalist: Deden jullie wel eens iets van kaarten of zo ?

Simon : Nee, bij ons niets wij deden onze stelling verbeteren, dat houd in je onderkomen een beetje opknappen, de put waar je inzit, een boomstammetje hier wat bladeren daar, klaar maken voor de winter dus.

Sommige lazen veel of een krant uitpluizen, een beetje trainen en opdrukken en zo, aan je conditie werken.

De journalist: Wat was een leuk moment ?

Simon : Nou niet om te lachen maar wat erg spectaculair was was het schieten en bombarderen van opslagplaatsen van wapens. Zo dicht erbij zijn wat je anders alleen op TV ziet was echt een belevenis. De kogels schoten zo over ons heen, echt een belevenis.

De journalist: Was je weleens bang ?

Simon : Nee, eigenlijk niet, nou ja soms wel maar daar moet je dan maar niet teveel aan denken.

En zoals ik net al zei waren de moslims na de beschietingen veel aardiger voor ons.

De journalist: Was de situatie al verbeterd toen jullie weg gingen ?

Simon : Nou, in Sarajevo zag je mensen alweer tot leven komen, steeds meer mensen op straat en de meeste dingen b.v. winkels weer gewoon open.

De journalist: Hoe vonden de kinderen het ?

Simon : Nou, John stuurde kaarten en tekeningen maar verder begrepen ze het niet zo. Een keer had een buurjongetje gezegd er word geschoten bij je vader en dat vond hij niet zo leuk.

De journalist: Zijn er veel foto's gemaakt ?

Simon : Nou, ik laat dat meestal aan een ander over en dan bestel ik ze wel bij, dat vind ik wel zo gemakkelijk.

De journalist: Hoe deden jullie dat met slapen konden jullie wel gewoon slapen ?

Simon : Nou, meestal was het 2 uur op 4 uur af, na de beschietingen was het 1 uur op en 5 uur af.

De journalist: Was de thuiskomst feestelijk ?

Simon : We gingen ongeveer drie weken van te voren naar een andere plaats, werden we in een grote loods gezet, bij een uitgestorven gebied daar zijn onze spullen overgedragen bij mortieren en voertuigen, alleen je persoonlijke spullen neem je zelf mee. Op 8 januari zouden we thuis komen om ongeveer 11 uur maar dat is nogal gewijzigd. We kwamen thuis op 9 januari s'nachts om 2 uur en ja hoor wie stonden daar in de kazerne. Jan, Truus, Dicky, Conny en Frank en natuurlijk Afke. Wat natuurlijk heel erg leuk is maar waar je ook doodziek van word zijn die lui die dan zonodig met je willen praten b.v. staatssecretarissen enz. (er is een videofilm)

De journalist: Als je nou nog eens zou moeten ?

Simon : Als het vrijwillig zou zijn zou ik zeggen laten ze elkaar maar afmaken, maar als ik zou moeten dan ging ik weer want het is mijn werk.

Het gekke is dat je als je thuis komt in een keer realiseert dat de dingen die je thuis heel gewoon vind daar eigenlijk niet eens heb gemist, b.v. het gewoon languit op de bank zitten.

Bij deze willen we Simon den Hollander hartelijk bedanken voor zijn verhaal over zijn ervaringen het afgelopen jaar in Joegoslavië. Jongen gooi nu je benen maar over de leuning en ga maar lekker languit op de bank, dat heb je wel verdient !!

hallo iedereen.

Ik wil jullie even vertellen dat ik sinds 9 December 1995 verhuisd ben naar Bergen op Zoom.

Nou we hebben een heel mooi en groot nieuw huis met een uitzicht op de Schelde. En ik heb ook een hele nieuwe kamer gehad. Op school heb ik het ook heel leuk want ze komen lokalen tekort en nu zijn ze die aan het bijbouwen en dan moet groep 7 en 8 (dus ik ook) zolang met de bus naar school. Dan gaan we niet naar onze eigen school, maar in de stad, en dat is al een hogere school. En als ze daar kookles hebben mogen wij het eten proeven. Met de carnaval hier deed de school ook een optocht en moest je allemaal verkleed komen. Ze dragen hier hele rare kleding, alleen een stuk vitrage en voor de rest niets. En ze hadden in de stad ook kindercarnaval en toen was de peperbus aangekleed. Dat is een kerktoren verkleed als man en die ging dan praten. En er was een hele grote optocht met wel 84 wagens.

groetjes Wilke Willemstein.

hallo iedereen

Ik ben op 4 december verhuisd.

Ik heb het heel erg naar mijn zin.

En ik heb ook een hele aardige meneer

in de klas. We hebben ook een heel

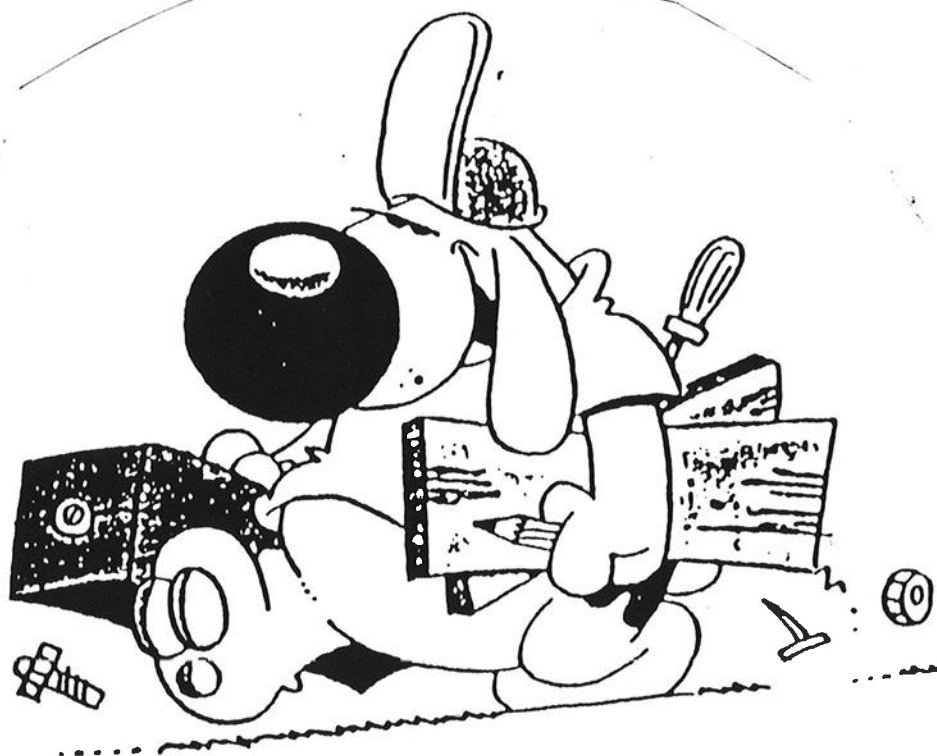
mooi huis. En ook een heel mooi

uitzicht. Ik heb hele leuke kinderen in

de klas zitten. En ik heb een hele

mooie kamer

doei
groetjes van Cora.

CURACAO

Daar zijn we weer met het vierde deel wat betreft Curacao. De maanden gingen voorbij, de eerste kerst op Curacao brak aan, dat was wennen, hoor. Geen kou, geen guur weer zoals wij gewend zijn in december. Onze kerstboom stond buiten op de porche (overdekt terras) en we probeerden er iets van te maken. Op Curacao vieren ze kerst eigenlijk een beetje op de Amerikaanse manier. Dus het is echt feest. De tuinen zijn versierd met lichtjes en ook de huizen zijn versierd met allerlei verschillende kleuren lampjes. Daar geven ze zelfs prijzen voor, dus wie het huis (buitenkant) en de tuin het mooist versierd heeft, krijgt de eerste prijs.

Ook de eerste visite kregen wij vanuit Nederland, het was mijn broer Tjitte, hij zou blijven tot de eerste week van het nieuwe jaar. Hij logeerde bij ons, dat kon toen nog, want we hadden nog een slaapkamer over, want Mark was toen nog niet geboren. Het was een hele andere kerst maar we kunnen zeggen dat we ervan genoten hebben, vooral omdat het heel anders was. Een nadeel is dat je de familie wel een beetje mist, maar een groot voordeel was dat Siem nu een keer een hele kerst thuis was en pas weer aan het werk hoefde tot na het nieuwe jaar.

Het oudejaarsfeest kwam dichterbij, jongens nog aan toe, dat is echt heel anders als hier in Nederland. De hardste knallen zijn toegestaan en daar beginnen ze al weken van tevoren mee. De laatste dag van het oude jaar hebben veel bedrijven grote slingers vuurwerk op de grond liggen en deze werden 's middags aangestoken en dan hoor je een kwartier lang knallen.

De gewone burgerbevolking maakt voor het oude jaar het hele huis schoon en daarna wordt er met wierook door het hele huis gelopen, het erf en de auto worden ook niet overgeslagen. Dit is om de boze geesten uit te bannen en ervoor te zorgen dat het nieuwe jaar schoon en met een schone lei kan beginnen. Zo begon het nieuwe jaar voor ons, een hele verandering en vooral leuk om mee te maken.

Dit was het weer, tot de volgende keer.

Groetjes van Afke.

*Curacao,
the place to be!*

Vitesse mikt op drie prijzen

Bas Elzerman wil als speler en scheidsrechter hogerop

Resultaten

Bas Elzerman (23), vier seizoenen basisspeler, vindt dat laatste niet zo verrassend. „Wij spelen reeds een paar jaar met deze ploeg. Hebben veel opgestoken van trainers als Wim Peetoom en Ronald Pieck. Met de komst van Ronald Berrevoets zijn ook ineens de resultaten beter geworden. Het klikt enorm tussen de spelersgroep en de trainer. Hoewel we eigenlijk nog maar aan het begin staan, denk ik dat er nog meer uit deze groep valt te halen. Onze belangrijkste doelstelling is dat we een gedegen eersteklasser worden en blijven.”

Finale-tegenstander WION is niet minder ambities. WION timmerde voorbij jaren flink aan de weg, trok Eric van Viersen aan als trainer, telt de meeste leden (400) van alle Rotterdamse korfbalclubs en bouwt binnenkort een eigen sporthal. Het moet raar lopen, wil WION dit seizoen niet naar de eerste klasse promoveren. „Met ons spelerspotentieel en faciliteiten willen wij binnen enkele jaren de topclub van Rotterdam worden,” zegt Van Viersen, die onlangs zijn

contract met twee jaar verlengde. Vitesse en WION hebben dus dezelfde aspiraties en lijken ook in kwalitatief opzicht aan elkaar gewaagd. Elzerman: „Ik durf rustig te beweren dat de finale een spektakelstuk wordt. Twee gelijkwaardige teams die elkaar al jaren kennen.” Herinner zich: „Vorig jaar schakelden wij WION in de kwart-finales uit. Ik denk dat WION qua korfbal momenteel iets verder is dan Vitesse, al houd ik erop dat wij winnen.”

Korfbaldier

Bas Elzerman, een echt korfbaldier: „Ik ben helemaal gek van korfballen.” Maar hij is ook een realist, die beseft dat er arbiters nodig zijn om te kunnen korfballen. Om die reden volgde hij twee jaar geleden de scheidsrechterscursus. „Maar ook omdat ik van mening ben dat er eigenlijk veel meer actieve spelers wedstrijden zouden moeten leiden. Nu zie je vaak scheidsrechters die nooit op een redelijk niveau hebben gekorfbald en spelinzicht missen. Ik moet zeggen: het fluiten is mij niet tegengevallen. Ik ben het zelfs leuk gaan vinden en ondervind geen moeilijkheden.”

Na zijn spelersloopbaan stort de Barendrechter zich volledig op de arbitrage. Dat doet hij niet onverdienstelijk. De deur naar het district staat al op een kier. „Als alles gaat zoals ik denk, promoveer ik dit jaar drie keer. Met Vitesse in de zaal en op het veld naar de eerste klasse en als scheidsrechter naar de derde klasse van het district West 2.”

De schijnwerpers zijn deze week echter gericht op de bekerfinale. Voor Vitesse een herkansing om de bokaal te pakken. In 1991 struikelden de Barendrechters in de eindstrijd over Het Zuiden. Elzerman

zat toen op de reservebank: „Destijds geloofde vooraf niemand in een overwinning. Nu is

de situatie anders en hebben een team waarmee rekening moet worden gehouden.”

Bas Elzerman stort zich na zijn spelersloopbaan volledig op de arbitrage. „Eigenlijk zouden er veel meer actieve spelers wedstrijden moeten leiden. Nu zie je vaak scheidsrechters die nooit op een redelijk niveau hebben gekorfbald en spelinzicht missen.”

Hier een bericht van de Prins in de familie.

Zoals jullie misschien al wisten ben ik dit jaar gevraagd om de functie van Prins Carnaval van Limburgs meest noordelijke Carnavalsvereniging "De Meulenwiekers" te vervullen.

Ik heb dit aanbod graag geaccepteerd. Hoewel ik op het moment dat ik ja zei niet kon vermoeden wat het Prins zijn allemaal met zich mee brengt. Nu achteraf gezien kan ik alleen maar zeggen: "Het was geweldig!. Het was een groot feest!"

Het begon al meteen met de vergaderingen van de Prinsencommissie, die erg gezellig waren, en vaak duurden tot in de kleine uurtjes.

Ook de onthulling op de 11e van de 11e was een geweldige ervaring. Zoals jullie wellicht weten is het binnen de carnavalsvereniging een geheim wie als Prins zal aantreden. Aangezien ik penningmeester ben van ons gemeenschapshuis "De Wieken" hebben we de onthulling georganiseerd als een ontvoering door zeerovers van een schat (met penningen!) van achter uit de zaal.

Dit alles onder begeleiding van de muziek van Vangalis; Conquest of Paradise.

Onder veel rook en bommengeroffel kwam ik uit de schatkist tevoorschijn.

En daar sta je dan voor een volle zaal. Het was een geweldige ervaring. Voor het spreken in de microfoon was ik die eerste avond wel zenuwachtig. Maar ik moet zeggen die angst is na de vele carnavalsactiviteiten wel over.

Om een indruk te krijgen van de vele activiteiten in het afgelopen carnavalsseizoen zal ik er een aantal noemen:

11 november	Galazitting en onthulling.
17 november	Bekendmaking jeugdtraad
10 december	Prinsenreceptie Malden
6 januari	Prinsenreceptie Prins Jan 1 !
14 januari	Prinsentreffen van 25 prinsen en prinsessen uit Nederland, België en Duitsland in Nijmegen.
20 januari	Pronkzitting
21 januari	Ouderenzitting
3 februari	Jeugdzitting
3 februari	Prinsenreceptie Mook
4 februari	Prinsenreceptie Middelaar
10 februari	Ouwe Wievenbal
17 februari	Sleuteloverdracht op het gemeentehuis

18 t/m 20 februari CARNAVAL!.

De carnavalsdagen beginnen traditiegetrouw op zondagochtend met een kerkdienst. Daarna volgt het Fruhshoppen en het Bal Masque.

Op maandagochtend ben ik met mijn klein gevolg (hofdames en adjudant) op bezoek geweest bij de oudste en de jongste inwoner van Molenhoek. Tevens hebben we een bezoek gebracht aan een zieke senator van de carnavalsvereniging.

Op maandagmiddag was de optocht. Het was vreselijk koud maar ook gezellig.

Op dinsdagmiddag was de kindermiddag. Alle kinderen waren erg enthousiast en ze wilden ook bijna allemaal de Prins even aanraken.

Op dinsdagavond was het helaas alweer het slotbal. De zaal is dan al om 12 uur gesloten in verband met het begin van de vasten.

Woensdag overdag hebben we de zaal opgeruimd en woensdagavond hebben we met het hele stel nog wat haringen verorberd tijdens het haringhappen.

Het is verrassend te merken dat er een geweldige band ontstaat als je met een aantal mensen (de senaatsleden, de hofdames, de adjudant enz.) zo vaak samen iets organiseerd, beleefd en viert.

Connie, als echte carnavalsvierder is bijna altijd meegegaan en heeft net als ik een geweldige (maar ook drukke) tijd achter de rug.

We hebben er veel nieuwe vrienden aan over gehouden.

Toevallig viel dit jaar de Carnavalsdinsdag samen met mijn verjaardag. Op 20 februari ben ik 40 jaar geworden. Je zult je kunnen voorstellen dat deze verjaardag niet ongemerkt voorbij is gegaan. Na afloop van het slotbal hebben we thuis nog tot in de vroege morgen doorgefeest.

Jan, Connie, Rob en Kim.

Kuulengat, 28 februari 1996

RENE STAM TRANSPORT

Wat vinden jullie van Rene's nieuwste aanwinst,

Dit is nou de vrachtwagen waarmee Rene sinds begin januari zijn brood verdiend. Met zijn "Blue Rebel" raast hij door het hele land van hot naar her om zijn vrachten af te leveren.

Nu ruim twee maanden verder, wil Rene ons laten weten dat de zaken verlopen zoals hij had gehoopt. Dus als je de "Blue Rebel" tegen komt niet schrikken maar gewoon even toeteren.

DE WIST U DAT RUBRIEK

Wist U dat: Siem zijn geweer heeft omgeruild voor een schietpistool. En wel 3 dagen per week. Dit veel te raden geeft, maar het heel eenvoudig is, bij de Wihamij kan je als familie altijd terecht. Ook tijdelijk.

Wist U dat: Stephan zijn schoonmoeder "Dicky's moeder" noemt. Lief hè.

Wist U dat: René vanaf januari voor zichzelf rijdt. Hij een flitsende trekker in zijn bezit heeft met alle toeters en bellen, genaamd.....

Wist U dat: De "Blue rebel", die zelfs achteruit rijdt als er een vrouwspersoon op gladde wegen op hem afkomt.

Wist U dat: John den Hollander een groene slip heeft gehaald bij judo. Geweldig, hoor. Verdedigen zit in de familie.

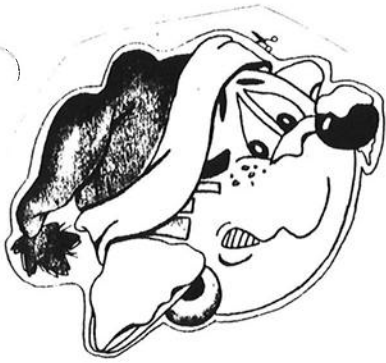
Wist U dat: Yaela al zoveel babbelt dat haar moeder haar feilloos begrijpt. Als Monique wat kwijt is weet Yaela te vertellen waar het verloren voorwerp gebleven is.

Wist U dat: Wilma gestrikt is en dus niet meer in aanmerking komt voor de kaartenbak van dit bemiddelingsburo. Dit natuurlijk is gebeurd met onze succesvolle hulp.

Wist U dat: Wilma nu haar wenkbrauwen fronst omdat dit laatste een tikkeltje overdreven is. Oké, het had gekund.

Wist u dat: de kaartenbak nu geslonken is tot Sjanie en Jolanda. Dames, hoe zit

Wist U dat:

het, worden wij wel volledig op de hoogte gehouden? We hebben heel wat leuke binken in de aanbieding. Francisca inmiddels geslaagd is voor haar theorie en de instructeur nog steeds niet opgenomen is in Delta. Nog niet.....

Wist U dat:

Henry en Carla een grote loods bij hun nieuwe huis krijgen. Door de koude winter duurt het wat langer, maar die loods komt er wel.

Wist U dat:

Afke denkt dat ze net zo bijdehand is als de computer. Dit stukje van van Siem komt. Wij het fijne er ook niet van weten.

Wist U dat:

Siem en Afke binnenkort gaan verbouwen. Alweer, zult u denken, waar doen ze dat toch van.

Wist U dat:

Mark graag naar Curacao wil, lekker een korte broek aan en spelen maar in het zwembadje. Hij blijft maar vragen wanneer de zomer hier begint.

Wist U dat:

wij dat ook wel willen weten!!!

Wist U dat:

Dicky begin april gaat samenwonen met Stephan. De meubeltjes zijn gekocht, wij wachten vol spanning af wanneer er Open Huis is.

Wist U dat:

Nadia zo goed als zindelijk is. Goed zo dame, we dachten al, wanneer komt het.

Wist U dat:

Jan den Hollander maar liefst 80 hechtingen had. Slager Hiel nog nooit zo'n grote rollade heeft gezien.

Wist U dat:

verhuizen bij de familie den Hollander besmettelijk is, Connie en Bas en kids af gaan reizen naar een nieuwe hoekwoning in ....Barendrecht. Bas waarschijnlijk genoeg had van alle verbouwingen.

Wist U dat:

Afke met de kinderen 2 dagen ingesneeuwd heeft gezeten.

Wist U dat:

Wij denken dat het een mooi gezicht is geweest. Hebben jullie ook een foto?

Wist U dat:

Bastiaan een zaterdag kampioen is geworden met de korfbal. En nu in de 1e divisie gaat spelen. Wij dus best trots zijn op zo een beroemde prof.

Wist U dat:

Corina en Steve gezinsuitbreiding krijgen. Leuk hè. Alleen weten ze bij deze familie niet dat er nog meer maanden zijn dan augustus. Een jaar heeft 12 maanden, 52 weken, 365 dagen. En ze zijn allemaal uitgerekend in augustus.

Wist U dat:

er nog een familie is die in augustus een baby verwacht?

Wist U dat:

u dit hele krantje door moet lezen om er achter te komen wie dat zijn.

Wist U dat:

Truus illegale vuilniszakken heeft en Sjanie hier ook niet vies van is. Foei, dames.

Wist U dat:

Samantha haar 1e verjaardag alweer heeft gevierd. 1 kaarsje op de taart en uitblazen maar. Hoewel, je kan het kaarsje natuurlijk ook uitknijpen met je vingers.

Wist U dat:

Ronald en Ineke heel veel vragen krijgen in de trant van "Sterre, wat voor sterren. Zij dus bij deze willen melden dat Sterre een meer voorkomende naam is die afgeleid is van ster, wat stralend betekend, dit voor het geval sommigen het nog niet begrijpen.

Wist U dat:

zij vermoeden dat sommige mensen, zoals dat heet, zeker niet meer buiten zijn geweest na de oorlog.

Wist U dat:

dit alleen door de censuur heen is gekomen omdat Ineke in de redactie zit.

Wist U dat:

Het trouwens heel goed gaat met Astrid.

Wist U dat:

Tonnie wel heel veel verstand van meisjes heeft. Hij namelijk elke week een ander heeft. Als je er dan nog geen verstand van hebt moet je het toch wel krijgen.

Wist U dat:

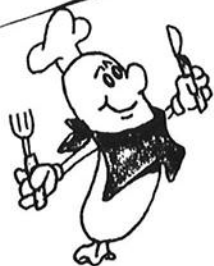
Francis mond op mond beademing wel heel erg moeilijk vindt. Ja, ja, nadere uitleg volgt. Dit is zo bij ons ingeleverd.

Wist U dat:

er op de Middeldijk 5 jonge geitjes zijn geboren. (Altijd goed voor de shoarmaboer, nietwaar?) Grapje....

Wist U dat:

er dus jonge geitjes zijn af te halen op de Middeldijk. Gratis en voor niets. Komt dat zien. Niet lullen, zakken vullen. U ziet het, wij kunnen zo de markt op, oftewel wij zijn van alle markten thuis

Wist U dat:

Corry in haar flatje aan de Plein weg inwoning krijgt. Niet van huisdieren maar van Erik. Weer een samenwonend stel erbij. Allemaal nieuwe gezichten op de familiebijeenkomsten maar waar blijven die bruiloften.

Wist U dat:

de vloer bij Jaap en Ria er in zijn geheel uit moet in verband met scheuren en versleten slangen? Is dit niet een beetje snel? Wat doen jullie nog meer met die vloer?

Wist U dat:

William een week in het ziekenhuis heeft gelegen met longontsteking. Wij hem van deze plek veel beterschap wensen met zijn verdere herstel.

Wist U dat:

Jannie op tv is geweest en wel vanuit de Sint Maartenkerk in Zaltbommel met een zangdienst. A star is born. Jannie, blijven oefenen en vooral doorgaan.

Wist U dat:

Ashwin zijn zwemdiploma A heeft gehaald. Van harte gefeliciteerd.

Wist U dat:

Ashwin nu voor zijn B bezig is en al 10 meter onder water kan zwemmen. Dit als enigste van zijn groep.

Wist U dat:

Mike naar school toe gaat en in april ook naar zwemles. Dat is wel spannend, hoor. We hopen dat je het allemaal leuk vindt.

Wist U dat:

ook Kim inmiddels een school bezoekt en dat haar broertje Rob op judo is gegaan.

Wist U dat:

Bryan al twee tanden heeft en daarmee ook al aardig kan bijten.

Wist U dat:

Willem P. de paardestal van Liliane heeft verhuisd naar Zevenbergen met behulp van Euser. Hij dan ook voetstoots aannam, als men vraagt of hij op zaterdag wil werken, dat er weer een paardenstalletje verhuisd moet worden.

Wist U dat:

hij dus stijl achteroversloeg toen ter plaatsen (N.O. polder) bleek dat hij dakspanten van 16 mtr lang moest opladen. Op een rotonde na (recht tegen het verkeer in) en een weg (verboden voor vrachtauto's) is dit 22 mtr lange gevaarte toch veilig op Zevenbergen aangekomen.

Wist U dat:

er bij Paula op haar werk (ja, jij ook Paula) als de sirene al een uur loeit op een gewone woensdagmorgen, iemand een peinzend gezicht trekt, vervolgens nog even nadenkt, en dan heel pienter opmerkt dat het geen maandag is en de sirene wel erg lang blijft loeien.

Wist U dat:

Paula dacht op diezelfde gewone woensdagmorgen dat het toch wel erg mistig was buiten.

Wist U dat:

Radio Rijnmond toen al een uur lang bezig was het rampenplan door te nemen omdat er een, nou kleinigheidje, hoor, een chemisch brandje was ontstaan aldaar.

Wist U dat:

Jan nog Prins Carnaval is tot volgend jaar maar dat het werk erop zit.

Wist U dat:

Jan tijdens de carnaval 40 jaar jong geworden is. Nog een reden voor een feestje.

Wist U dat:

dat ook wel gebleken is want Connie had gedacht nieuwe gordijnen te kopen. Helaas is deze reservepost omgezet in....carnavalsplezier.

Wist U dat:

Jan ondanks alle uitgaven toch met het hele gezin naar Parijs (Euro Disney) wil afreizen. Je wordt maar éénmaal 40, nietwaar.

Wist U dat:

Dick, Gerda en Samantha het nog ruiger aanpakken. Die gaan gewoon met het hele gezin naar Sint Maarten. Op kraamvisite en dan pikken ze gelijk het carnaval mee. Feestvieren in de zon. Je vraagt je af of dat nu zo goed betaalt, huisman zijn.

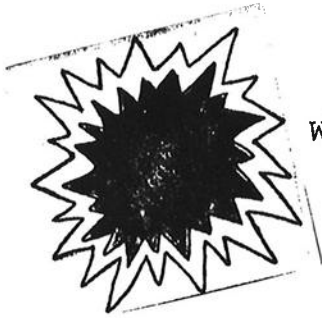

Wist U dat:

Francis (de kleine) heel veel doet om in het bezit van nieuwe kleding te komen. Achterover in een ton vallen bijvoorbeeld. Die gevuld was met water. En buiten stond. In Amsterdam. Terwijl het bijna niet koud was. Gelukkig liep het goed af. En Francis, die heeft er een mooi stel nieuwe kleren aan over gehouden.

Wist U dat:

Deze krant al snotterend door de redactie in elkaar gezet is. Wij als redactie ditmaal ook anderen

Wist U dat:

moeten bedanken voor de hulp met het uittypen van het een en ander. **Bedankt Jopie en bedankt Corina.**

Cees zijn gebitje in 2 stukjes is gebroken. Hij, wonder boven wonder, nog iemand gevonden heeft die dat kon repareren. Hoe is het mogelijk, dat gebit is zowat al ouder dan Cees zelf.

Wist U dat:

Wij als redactie een deadline moeten gaan instellen. We krijgen zoveel kopij en vaak op het laatste moment dat we elke keer denken dat we klaar zijn. En dan gaat de fax weer.

Wist U dat:

Corina en Steve een hele mooie kleurenplaat op de computer hebben gemaakt. Oefening baart kunst, dat ziet u zeker wel.

Wist U dat:

de "wist u datjes" nu echt op zijn. en wij dus gaan besluiten met:

That's all Folks!

**PRETTIGE
PAASDAGEN!**

OPROEP!!!!

aan alle trouwe lezers en lezeressen

Heeft u er weleens over nagedacht wat het kost om deze
krant elk kwartaal uit te brengen?

Oké, we hebben het niet over tijd, de postzegels, het bezorgen,
ook niet over het

papier wat we krijgen of over de kopieermachine
die we gehad hebben. Maar dat mooie inbindhulsje
kost elk kwartaal f 20,00. En dat kan ook
anders en op den duur goedkoper. Maar dan moeten
we wel een inbindapparaat aanschaffen. En dat
kost circa f 350,00.

Als per te ontvangen krantje f 10,00 gestort wordt
kan deze aanschaf gerealiseerd worden.
En dat lijkt ons een heel goed plan.

Svp uw bijdrage op giro 233462
o.v.v. J. Kokkelink
30.54.18.57.29

Bij voorbaat onze hartelijke dank!!!

LEKKER EVEN GRIEZELLEN!!!!

LOKATIE: BARENDRECHT

AANWEZIG: TE LEZEN IN HET STUKJE

Zoals de meesten van jullie misschien wel weten ben ik, Francien, nogal bang van muizen. Zit in de familie, denk ik, bij de dames dan. Ongeveer 4 weken geleden had ik het gevoel dat er enkele van deze schepsels in huis rondliepen. Iedereen riep "ma, hou op, er is toch niets te zien". Maar toch.....

Op een namiddag, Tanja was net naar huis, stond ik in de kamer en zag, op zijn of haar gemak, een muis voorbij wandelen. U kunt zich voorstellen wat er gebeurde. Ik zette een keel op naar Francisca die buiten was en die minimaal dacht dat het plafond naar beneden kwam. Binnengekomen was ze er inmiddels wel van overtuigd dat er dus wel degelijk een muis was. In huis.....

Francisca, slim als ze is, riep een poes, er lopen er tenslotte 3, in de kamer maar de poes, ook slim als ze is, dacht dat deze muis wel erg kalm voorbij liep en kwam tot de conclusie dat de muis waarschijnlijk vergif gegeten had. Dus doe mijn maaltje maar aan Fikkie. Een lik over het bolletje en weg was de poes. Ajuu.....

Dus moest Francisca hem vangen terwijl ik in de keuken, bang als ik was, bleef wachten. Na een klein half uur was de muis naar buiten gelokt. De kust was veilig. Dacht ik.....

Donderdags kwam Els (de hulp) en omdat ik het wederom niet vertrouwde werd er een speurtocht uitgezet in het portaal. Een klein gaatje werd gevonden, Bastiaan kwam te hulp met de purspuit, probleem opgelost. Hoewel.....

Vrijdagmiddags moest ik een brief gaan posten en omdat het toch wel erg koud was en ik wandelend met hond naar de brievenbus wou gaan, dacht ik, ik doe mijn lammy aan. Lekker warm.....

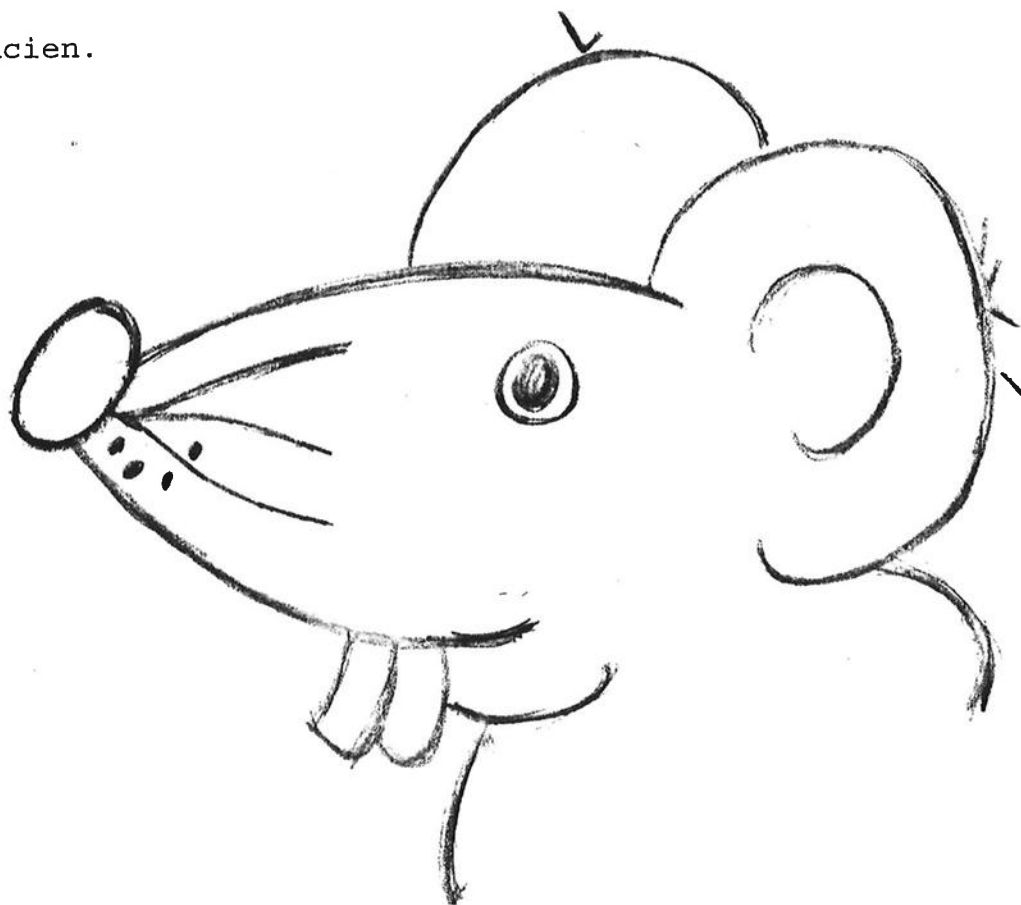
Eenmaal buiten vond ik dat er een raar luchtje aan mijn lammy zat. Terug van de brievenbus trok ik mijn jas uit met het idee "gatver, die moet eerst gereinigd worden, uit dat ding" Met een soepele beweging trok ik mijn jas binnenste buiten uit en gooide hem over de stoel. En jawel.....

Aan de binnenkant hing een dode muis. Misschien heeft 'u enig idee wat mijn reactie was. Nu, dan moet ik u teleur stellen, het was nog vele malen erger. Ik dacht dat ik gek werd. Woede, angst, onmacht en paniek streden om voorrang. Ik weet wel dat mijn angst voor muizen hiermee niet over is gegaan. Echt niet.....

3 dagen lang heeft mijn jas liggen luchten buiten in de schuur. Vervolgens heb ik hem naar de stomerij gebracht. Daar vond men hem niet echt vuil. Ik hem toch maar wou laten stomen anders had ik deze jas nooit meer durven dragen. Zoals u wilt, zei de mevrouw van de stomerij. Dat is dan f 82,50.....

De knip is leeg maar ik had mijn zakken ervan vol. Muizen.....

Francien.

EEN JAAR LATER IN ZUNDERT

Het gaat goed hier met ons. Een jaar voorbij alweer, wat gaat het snel. Wim en ik (Mirjam) hebben pas de balans opgemaakt, tijdens één van onze vele autoritjes, en kwamen tot de conclusie dat we al met al toch een fijn jaar hebben gehad. Een verschrikkelijk nare start natuurlijk, daar ben je niet zo overheen.

We zullen eens wat vertellen; het huis is mooi aan het worden. Het is opgeschilderd, de tuin is heel mooi aangelegd. (ik kan hem u beslist aanraden: Ronald van der Lee) Ik heb de laatste maanden heel wat uitzendbaantjes als secretaresse gehad. De laatste was heel leuk; ik werkte voor de organisatie van het Bloemencorso dat één keer per jaar in Zundert wordt gehouden. Dit was een hele drukke baan voor 3 maanden, maar het was waanzinnig leuk, ik heb veel mensen leren kennen en heel veel geleerd op het gebied van de PR. Momenteel doe ik dit werk weer! Leuk! Voor het komende jaar.

Met Wim op de zaak gaat het ook goed, het is constant vrij druk, we hebben heel leuk personeel. Wij hebben tijdens die hele mooie zomer een tuinfeest gegeven voor onze vrienden en het personeel, dit was heel geslaagd. Een chauffeur bij Wim op de zaak was vroeger DJ op bruiloften en partijen, die had alle apparatuur nog plus een CDI speler waar we Karaoke mee gespeeld hebben. Verder hadden we een tap gehuurd, tafels te leen gekregen van een klant, de tuin versierd met kaarsjes en lichtjes, vrolijke mensen, mooi weer, en wat heb je dan?.....een waanzinnig feest.

Ik heb pas spaghetti gekookt voor 15 man op vrijdagavond, op vrijdag drinken de meesten na het werk nog wat, dat is altijd best gezellig. Maar ieder keer als ik naar huis toe ga om voor het eten te gaan zorgen, wordt er geroepen: "ja, dat is goed, doe mij ook maar wat" Vandaar het kookfestijn.

Wat niet voor iedereen meer nieuw is, we hebben een puberhond, een Duitse Dog, Een harlekijn, d.w.z. wit met zwarte vlekken. Het is

een grote hond. Hij is van 30 juni en weegt nu al 30 kg, maar hij is soms heel lief, het is echt een schat van een hond. Jullie denken misschien wel, zo'n grote hond, hoe doe je dat in huis? Maar hij slaapt dus niet in huis. We hebben in de garage een mooi nachthok voor hem gemaakt, en een buitenren. Overdag mag hij binnen want hij luistert heel goed (meestal). Ik ga namelijk naar een hondenschool met hem in België. Hij vindt het heel leuk, en ik ook. Het kan trouwens zijn dat jullie hem al gezien hebben, in Barendrecht. Izzy is al in het dorp geweest en op de voetbal. Autorijden is zijn op één na grootste hobby. Op nummer één staan twee dingen, door het bos wandelen en de poezen pesten.

Tenslotte best bijzonder nieuws voor ons, wij verwachten weer een baby! Tot nu toe gaat alles zoals het hoort. Goed dus. Voorlopig nog even een spannende tijd tot en met week 20. Dan wordt op een speciale echo in het Dijkzigt Ziekenhuis gekeken of alle organen en speciaal het hart goed aangelegd zijn. Dit gebeurt de tweede helft van april. Nog even afwachten dus. Voor de statistieken; de baby wordt eind augustus verwacht.

Nou, ik brei er een eind aan, ik hoop dat ik jullie niet te veel heb verveeld. Izzy wel, want hij smeekt om zijn ontbijt.

Groetjes uit Zundert (dat ligt in Brabant, ik meen dat ik in deze krant wel eens wat anders heb gelezen).

van Wim en Mirjam en Izzy en de Katten en het Konijn.

Dit is de eerste krant die gemaakt is zonder hulp van Jan, en ik moet jullie zeggen dat dit voor ons best moeilijk was.

Als je bij ons op het kantoortje zou zien wat hij de afgelopen jaren verzameld heeft ' om het altijd nog eens te kunnen gebruiken 'dan pik je vanzelf een traantje weg. Des te meer omdat Jan wel altijd heel hard kon roepen dat zoveel familie zaken hem (zogenaamd) niet konden schelen, maar er kon niemand in de schakel staan om wat voor reden ook, voor dat iedereen de krant had gelezen zat er al een gat in geknipt en lag het desbetreffende stukje al bij de kopieermachine. Zo ging dat ook met bestellen van papier voor de krant, Jan zat nooit zonder, en wat denk je dat wij vorige week te kort kwamen? Juist, papier!

Eigenlijk vond hij familie heel belangrijk en sommige van jullie weten hoe hij zich altijd af bleef vragen hoe dat bepaalde problemen nou nooit konden worden opgelost.

De laatste maanden waren voor Jan heel erg zwaar, vooral om het feit dat hij zo weinig zelf kon doen, als ik met de bestelwagen verhuur ging rijden huilde hij, omdat ik het volgens hem toch al zo druk had.

Ik ben zelf heel dankbaar dat ik het met de kinderen zelf op heb kunnen lossen, zodoende bleef hem het gevoel bespaard dat iedereen hem moest helpen.

Ook al was het voor ons niet altijd even gemakkelijk, en ik kan je vertellen dat het menig traantje heeft gekost.

Soms vraag ik me wel af hoe bewust we met de ziekte kanker omgaan, sommige durven bijna niet bij je op bezoek te komen, waarschijnlijk niet wetende wat ze moeten zeggen en soms lijkt het wel of mensen bang zijn dat het besmettelijk is. Anderen daar in tegen denken dat een aantal gemo-kuren je zo weer op de been helpt.

Wij weten nu dat niemand het van deze ziekte kan winnen, alleen is het gevecht niet voor iedereen gelijk. De specialist die ik vorige week nog heb gesproken vertelde me dat Jan zelf nooit heeft gerealiseerd hoe bijzonder zijn geval is geweest, toen hij namelijk 3,5 jaar geleden werd opgenomen in Dr. Daniel den Hoed kliniek gaven de artsen er zoals dat heet er niets meer voor, maar voor Jan z'n gemoedsrust zijn ze toch met een behandeling gestart en wonder boven wonder (zo zegt de arts) is hij hier goed doorheen gekomen, de arts vertelde ons na de behandeling dat hij maximaal twee jaar had en dan zou het onherroepelijk terug zijn, tot aan zijn dood is de leukemie nooit terug gekomen, tot grote verbazing van ons allemaal maar zeker van de artsen.

In het ziekenhuis staat zijn dossier zeker onder "bijzondere gevallen".

Wat ik zelf erg jammer vind en vond is dat Jan het roken nooit heeft kunnen laten, wat ook volgens deze arts zo verschrikkelijk slecht is, dat ik mezelf wel eens afvraag hoe mensen zichzelf (moedwillig) zoveel schade aan kunnen brengen-

en. En waarom deze mensen niet denken aan de mensen die van hun houden en lijdzaam moeten toezien.

Vooraf voor de jeugd wil ik zeggen (nou eigenlijk wil ik het wel van de daken schreeuwen) jongens en meisjes denk alsjeblieft heel goed na voor je begint, ten eerste is het heel erg duur en zo vreselijk slecht voor je eigen gezondheid maar ook voor de mensen om je heen die er zelf voor kiezen om niet te roken maar toch met jou mee roken.

Ik weet best dat het niet simpel is, maar als ik denk aan het hoesten en aan de benauwdheid van Jan kan ik bijna niet voorstellen dat mensen hier vrijwillig aan beginnen, denk ook nog eens aan (ome) Jan voor dat je begint met roken.

Graag wil ik nog iedereen bedanken voor het aanwezig zijn op de dag dat we Jan hebben begraven. Deze dag gaf zo'n groot gevoel van saamhorigheid en ik weet zeker dat Jan gezegd zou hebben, "zie je wel dat het kan" en ik hoop ook dat we dit gevoel kunnen vasthouden voor de komende jaren, en ik hoop en bid dat we voorlopig niet op deze manier bij elkaar hoeven te komen.

Een klein gedichtje wat we van iemand hebben gehad, en waar zoveel waarheid in zit houd me soms op de been.

" Wanneer je verdrietig bent, kijk dan in je hart
en je zult zien dat je huilt om wat je vreugde schonk".

Francien.

A
Alleen het einde
is voor allen
gelijk...

EVACUEREN.

DINSDAG 31-1-95.

Om 05.15 uur maakte mamma mij wakker en kreeg ik de fles.
Pappa hoorde ik nog op de zolder om het koffiezetapparaat te halen en beneden koffie en thee te zetten.
Ook was er nog een tweede brief gekomen van de Gemeente, dat we dus echt om 08.00 uur Hedel uit moesten zijn.
Paul en Patricia waren er inmiddels ook.
We hebben eerst nog met z,n allen koffie en thee gedronken en boven op de slaapkamer van pappa en mamma het journaal van 7.00 uurgekeken.

Daarna heeft mamma Joris de papagaai en Arie de kanarie en mij in de auto gezet.

Mamma ging natuurlijk ook zelf mee.

Patricia ging met hun eigen auto.

Pappa en Paul gingen op de moter.

Daar gingen we dan, een auto vol, opnaar Den Bosch.

Eerst zijn we naar een tante van Paul gereden waar Paul en Patricia zouden "logeren" en hebben daar eerst koffie gedronken.

Daarna zijn we met z,n allen naar het huis van Lizette gereden en hebben alle spullen uitgeladen en weer koffie gedronken.

We waren net binnen toen de telefoon ging.

Lizette belde om te vragen of we er al waren.

Na de koffie zijn pappa en Paul op de motoren teruggereden naar Hedel om te kijken of ze misschien nog ergens konden helpen en ze waren ook wel erg nieuwsgierig of ze Hedel nog wel in mochten.
Patricia is toen bij ons gebleven.

Ik ben lekker gaan slapen in het campingbedje wat pappa en mamma in de slaapkamer van Lizette en Boris hadden gezet.

Mamma had tante Francien nog even gebeld om het telefoonnummer van Lizette door te geven, want ze wist niet zeker of oma dat nu gekregen had of niet.

s, Middags belde oma op om te vragen hoe het met ons ging.

Met pappa en mamma ging het best wel goed, ook ik vond het allemaal prima.

Ik kreeg mijn eten weer op de gewone tijd en mijn bedje was er en wat speelgoed dus ik zou mezelf wel vermaken.

Mamma heeft nog geprobeerd ons te laten registreren op een speciaal telefoonnummer en geprobeerd diverse mensen te achterhalen maar dit lukte niet omdat alle lijnen constant bezet waren.

Later in de middag toen ik mijn fles leeg had, zijn pappa, mamma en ik nog even boodschappen wezen doen.

Pappa heeft later macaroni gekookt voor ons allemaal, behalve voor mij want dat lust ik nog niet.

s, Avonds gingen Lizette en Boris werken in hun nieuwe huis en wij zijn met ons drietjes in "ons nieuwe huisje" gebleven.

Mamma had haar collega Marjan nog even gebeld om te vragen hoe het daar ging.

Toen Lizette en Boris terugkwamen hebben we met z, n allen nog wat want ik mocht ook nog even uit bed voor m, n laatste fles en rond 23.30 uur gingen we naar bed.

EVACUEREN.

WOENSDAG 01-02-1995.

Ik had lekker lang geslapen en om 07.00 uur werd ik pas wakker van de honger.

Ik kreeg gelijk mijn fles en ook Lizette en Boris en pappa en mamma hebben gelijk koffie gedronken.

Lizette en Boris moesten gewoon gaan werken .

Eigenlijk had mamma ook vandaag weer moeten gaan werken op deze dag nadat ze 16 weken zwangerschapsverlof had gehad omdat ik geboren was, maar aangezien ook Zaltbommel geëvacueerd was mocht ze lekker thuis blijven.

We zijn toen met z, n allen weer lekker gaan slapen tot 11.00 uur.

Toen we wakker werden heeft mamma mij gewassen in de wasbak. Ja, je maakt wat mee als baby zijnde.

Ik vond het trouwens geen succes in de wasbak maar ik kon me ook wel voorstellen dat ze mijn eigen badje niet mee hadden genomen.

Wat later kwam Paul even koffie drinken bij ons.

Mamma heeft toen weer de hele tijd zitten bellen om ons te laten registreren wat uiteindelijk lukte.

Ook was het gelukt om het adres en telefoonnummer van Jaap en Oom Nol te achterhalen via een speciaal telefoonnummer.

Deze mensen heeft mamma even gebeld en ons telefoonnummer doorgegeven.

De t.v. stond trouwens ook de hele dag aan en ik begreep wel een beetje dat het toch wel spannend was want een dijk bij Hurwenen stond op springen en als die echt zou springen zou heel de Bommelerwaard onder water komen te staan.

Gelukkig hadden pappa en mamma al mijn kleertjes en speeltjes op de zolder gebracht, want als er iets zou gebeuren zou ik die dingetjes nog hebben.

Mamma had ook nog gebeld naar de krant of we de krant op ons nieuwe adres konden krijgen.

Hij zou morgenvroeg in de bus liggen.

Mamma is later nog wat boodschappen gaan doen en ik ben lekker thuis gebleven bij pappa.

Later belde oma Willemstein nog op om te zeggen dat oom Henry een mobiele telefoon had gekocht dus konden we eventueel naar toe bellen.

Ook had mamma nog even naar Ineke gebeld of alles goed was gegaan met mijn motor en de rest van de spullen.

Ze hadden 2 uur gereden op de terugweg maar al onze spulletjes staan nu veilig in Zundert.

Na het eten s, avonds zijn we met z, n allen met Lizette en Boris mee naar hun nieuwe huis gaan kijken en om te kijken hoever ze zijn met schilderen.

Daarna zijn pappa, mamma en ik weer teruggegaan naar de flat en hebben voor de verandering nog even t.v. gekeken, daarna ben ik naar bed gegaan en om 23.00 uur heb ik m, n laatste fles nog gekregen en zijn we met z, n allen lekker gaan slapen.

groetjes Samantha.

